

De Drietand

Hallo beste Neptuners!! Hier zijn we alweer met de zomeruitgave van uw clubblad.

Eerst en vooral willen wij alvast vermelden dat het zwembad naar jaarlijkse gewoonte zal gesloten zijn van woensdag 11 juli t.e.m. woensdag 1 augustus.

We zullen uiteraard, zoals altijd, gebruik maken van de vrije woensdagen om te duiken in de put van Ekeren als er gegadigden zijn.

Ondertussen is ook het Ardennenweekend al achter de rug. Ik kon er zelf niet bij zijn, maar Harry zorgde voor een uitgebreid verslag, zodat zij die er niet bij waren toch nog op de hoogte blijven! Het is vanzelfsprekend dat ook het stukje mariene biologie niet mag ontbreken, deze keer behandelen we een piepklein garnaaletje, Thor amboinensis, een prachtige verschijning!

Het vervolg van het artikel over barotrauma's kan je eveneens terugvinden. Deze keer worden de gevaren van gevaarlijke of/en giftige zeedieren besproken.

De gebruikelijke mededelingen mogen uiteraard ook niet ontbreken, zodat iedereen van al het belangrijke nieuws op de hoogte blijft.

Hiermee is mijn bijdrage alweer geleverd. Ik wens jullie allen een schitterend duikseizoen toe en...niet vergeten :

Als je het doet, doe het veilig!

*****GEEN TRAINING*****

**NAAR JAARLIJKSE GEWOONTE ZAL ER GEEN TRAINING ZIJN
VAN WOENSDAG 11 JULI T.E.M.
WOENSDAG 1 AUGUSTUS**

(EERSTVOLGENDE TRAINING DUS OP WOENSDAG 8 AUGUSTUS)

ER KAN DAN WORDEN GEDOKEN IN DE PUT VAN EKEREN.

**WIE IN EKEREN WIL DUIKEN OP WOENSDAG KAN CONTACT
OPNEMEN MET FREDDY OP 0494089561,**

LIEFST ENKELE DAGEN VOORAF!!

BAROTRAUMA'S OF "MECHANISCHE" ONGEVALLLEN (vervolg)

GEVAARLIJKE OF GIFTIGE DIEREN.

Gevaarlijke of giftige (zee)dieren zijn misschien niet direct te catalogeren onder "barotrauma's", maar kunnen een verlot danig verpesten.

Blijf van alle dieren af die je onbekend zijn.

Informeer vooraf over plaatselijke gevaarlijke dieren.

Let steeds op waar je je handen plaatst om "ongewild" contact te vermijden.

Steekwonden door vissen.

De behandeling van wonden door stekelhuidigen, schorpioenvissen en pijlstaartroggen is dezelfde. De symptomen zijn echter wel zeer verschillend.

Pijlstaartroggen.

Bij een steek of rijtwonde kan samen met het gif de volledige top van de stekels achterblijven. Als stekels in de buik of borstkas dringen kan dit levensbedreigend zijn ! Het gif veroorzaakt vrijwel onmiddellijk hevige pijn met een zwelling en veelal een bloeding.

De pijnzone breidt uit en de pijn bereikt haar hoogtepunt na 30 tot 60 minuten.

Lichte verwondingen geven meestal geen ontstekingsreactie, zwaardere letsels kunnen donkerblauw kleuren, bloedverlies vertonen en afsterven van onderhuids vet en spierweefsel. Dit is uiteraard te wijten aan het gif dat bekend staat als één van de sterkste vaatvernauwende middelen.

Verdere symptomen zijn braken, stuipen, oedeem, verlamming van het betrokken ledemaat en hartritmevertraging.

Behandeling.

De wonde zo snel mogelijk spoelen met zoet water, achtergebleven stekels onmiddellijk verwijderen. Zo snel mogelijk hete kompressen leggen met zuiver warm water (minstens 45°C), en dit 30 tot 90 minuten. De hitte zal het gif neutraliseren.

Indien de letsels dermate erg zijn is het opzoeken van medische bijstand uiteraard de enige goede reactie!

Wordt vervolgd...

Neptune naar de maan !!!

Nee, beste clubgenoten, kalmeer maar, het ergste is niet geschied ! Onze meer dan 50 jaar oude club bestaat nog steeds ! We gingen trouwens ook nog eens naar Mars. Wie er op het Pinksterweekend van 19 mei 2018 bij was weet ten andere al lang dat de titel niet figuurlijk, maar ook niet letterlijk te nemen is. Hoezo dan ??? Meteen meer daarover, maar laten we beginnen bij het begin. Vrijdag dus. "Les Fauvettes" (Y.W.C.A.) te Louette-Saint-Pierre was de voorbije maand in een mum van tijd volgeboekt geraakt en dus vielen ze er na vijven met drommen binnen, want niemand zou het aperitief en zeker de bijhorende hapjes die Filip voorzien had willen missen. Die worden met het jaar overvloediger, gevarieerder en zo mogelijk nog lekkerder. Vooral de satéstokjes met een schijfje bloedworst in combinatie met coquilles Saint-Jacques vielen bij mij zeer in de smaak, maar ook de mosseltjes met een speciale bereiding waren een groot succes. Eén gepatenteerde pechvogel (Zie vorige zwemtochten en bekeruitreikingen.) moest deze weelde echter aan zich voorbij laten gaan : de Jef (Van Rooij) ! Die arriveerde zo ongeveer tussen hoofdschotel en nagerecht. Hij had moeten wachten op een vervangwagen omdat hij ergens onderweg in panne stond. Mijn medeleven heb je in alle geval, Jef, want Filip en Wally hadden ook deze avond een compleet en zeer lekker feestmaal bereid, daar waar het op de aanvangsavond vorige jaren iets minder uitgebreid was. Zij komen er immers maar kort voor de gasten toe ! Chapeau voor beide koks om dat op zó korte tijd voor elkaar te krijgen (en uiteraard ook voor al hun keukenhulpjes – de talrijke bereidwillige en ook wel leergierige dames) ! Ook de volgende dagen scheerde het culinaire peil overigens hoge toppen. Alleen dát is al een reden om erbij te willen zijn ! Zaterdag wordt traditioneel de Semois voor een stuk afgezwommen (iets waarom het eigenlijk oorspronkelijk te doen was !!!) of gepeddeld en dat was dit jaar dus niet anders. Het weer was schitterend, de rivier voerde voldoende water en het "wier" (of veel juister : de waterranonkel) stond nog

niet boven water. Geen vuiltje aan de lucht dus (denk ik) voor de zwemmers en de kanovaarders. Spijtig genoeg voor een meer betrokken verslaggeving durfde ik echter zelf niet meedoen, omdat ik pas hersteld was van een geknelde zenuw in mijn linkerschouder en bovendien pas voor een vakantierit door Frankrijk tot in Spanje stond, welke ik niet in gevaar wou brengen.

Na wat rondlummelen en "een terrasje doen" kwamen de vier dapperen toe die het nog al zwemmend deden, dit met vrij beperkte tussentijden. In volgorde van aankomst waren dat : Pieter, Bas, Mathias en Olivier. Tenminste ik hoop dat dit correct is, want ze verrasten me terwijl ik me al had laten verleiden door de klaarstaande picknick. De eerste twee zwemmers stonden er al, toen ik ze nog lang niet had verwacht en dat is een zeer schandelijk en slecht punt voor een reporter ! Mea culpa ! Tijdens het grote feestmaal 's avonds (eigenlijk het tweede al), waarop de koks, Filip en Wally, zich weer eens te buiten waren gegaan, ontving Pieter dus de wisselbeker voor dit jaar. Dikke proficiat Pieter !!!

Wie er niet bij was zit zich natuurlijk nog steeds af te vragen hoe dat nu zit met die maan !?

Wel, het was op zondag dat Neptune het nodig vond eens te onderzoeken of er ook water was op de maan en vervolgens op Mars. De door Patrick weer meesterlijk in elkaar gestoken (auto-)zoektocht voerde ons in eerste instantie naar het Euro Space Center nabij Transine. Wie het aandurfde werd in een stoel gesespt (eigenlijk meer een balkje tussen de benen, voorzien van een rugsteun) die ergens boven het hoofd aan een kabel was bevestigd. De gegadigde kreeg een "virtual realitybril" opgezet en bevond zich onmiddellijk in een maanlandschap. Net echt ! Terwijl een maanwagentje met een astronaut langsreed en een meteoriet het sterrenfirmament doorkliefde, moest je dan een afstand heen en weer afstappen bij maanzwaartekracht. Nou, stappen was er echt niet bij, want bij de minste afzet tegen de bodem steeg je op en hing je te spartelen tot je weer maan onder de voeten had.

De beste methode was met beide voeten samen kangoeroesprongetjes te maken, maar niet te hevig of daar hing je weer ! Water was er niet of het moest in die voorbijrazende meteoriet hebben gezeten. Wat dat betreft is die blauwe bol aan de zwarte maanhemel niet te overtreffen !

Vervolgens moest men dezelfde afstand dan nog eens afleggen op het Marsoppervlak met zijn iets grotere zwaartekracht. Hier kan je stappen, maar voorzichtig of je maakt ongewild een sprong. Ook hier was geen water te zien en wat meer is, de waterrijke Aarde ook al niet. We kunnen maar beter onze aardse rivieren en Oceanen meer leren waarderen en ontzien, anders zullen we het héél ver moeten zoeken als duikers !

Bij het wachten op je Maan/Mars-wandeling was het uiteraard fel genieten van het gespartel van degene die aan de beurt was.

Nadien werd ook een ruimtestation en het ruimteveer van de Nasa bezocht, maar het beklijvendste was toch het meemaken van een vertrek met een ruimteraket. Gezeten op een beweegbaar platform en met een 3D-bril voor een bioscoopscherm, ondergingen we het geschud, de trillingen en het donderend geraas, net zó alsof we er echt bij waren !

Ondertussen was het middag geworden en picknickten we in het zonnetje op het terras van het Space Center, maar daarna ging de zoekrit onmiddellijk weer verder. Maria en ik mochten dit jaar meerijden met Mathias en Wendy en het was voor mij – die nog een niet “gedigitaliseerde wagen” bezit - een beetje of het science-fiction-verhaal van het space center werd verder gezet ! Mathias rijdt – voor wie dat nog niet weet – met een volledig ecologisch zuivere electrisch aangedreven Tesla. Eigenlijk merk je daar niets van, behalve dan dat je allen maar het geluid van de banden hoort en dat is iets wat ik persoonlijk óók zeer waardeer. Brullende en stinkende motoren zijn aan mij niet besteed ! Ook een sensatie was voor mij het GPS-scherm. Groot !!! Het lijkt bovendien of er constant een drone boven de auto meevliegt die een reëel beeld naar de wagen zendt. Op een zeker moment voerden Patrick's instructies ons een smalle bosweg in waarvan ik me zou afvragen : "Loopt die niet dood ???" Maar vanuit de 'drone' kon je perfect zien dat je er doorheen kon !

Wat betreft het verloop van de 'rally' kan ik in dit bestek niet teveel meer uitweiden, maar ik moet – als natuurliefhebber - met het schaamrood op de wangen bekennen dat ik misschien wel 'de pad in de korf' ben geweest die Mathias van zijn derde overwinning op rij heeft weg gehouden ! Op een zeker moment moesten we een bepaalde boom herkennen. Mathias vroeg me zelfs nog of ik wel zéker was dat het een berk was. Mijn euro begon pas te vallen toen – terug in Les Fauvettes – Reinhout me (tijdens het samenbrengen van de gevraagde letters uit de gevonden woorden) probeerde te ontfutselen "of het nu een **zilverberk** of een **ruwe berk**" was geweest. 't Zou toch niet waar zijn zeker, dat Patrick dat onderscheid kende !!! Waarschijnlijk wél dus ! Ik vergeet maar steeds dat die kerels smartfoons gebruiken en dus virtueel álles 'weten' ! Sorry , Mathias !!!

Waarschijnlijk hadden echter alle ploegen niet de juiste plaats gevonden om de schat te vinden, want iedereen dwaalde maar rond over het terrein, zodat Patrick nog enkele malen bijkomende hints moest geven. Tenslotte vond Pieter de sleutel en nog wel op de plaats waar Mathias ook al gezocht had. Proficiat, Pieter ! 's Avonds hebben we voor de derde maal (!) nog genoten van een uitgebreid aperitief en feestmaal en 's anderendaags gewandeld (wie nog kon blijven). Toen zat Louette 2018 er weer onherroepelijk op en hopen we weer op volgend jaar !!!

THOR AMBOINENSIS

Om deze prachtige dieren in hun natuurlijke omgeving te ontdekken in hun natuurlijke omgeving, moet je je ogen zeer goed de kost geven.

Niet zozeer omdat ze niet opvallen, want dan doen ze door hun prachtig uiterlijk net wel!

Maar vooral door hun zeer geringe grootte van in volwassen toestand amper twee centimeter groot.

Deze garnaaltjes zijn terug te vinden in zowat de hele Indo Pacifische oceaan. Ze houden zich op, op diepten tussen 0 en 20 meter.

Ze zijn zo goed als altijd terug te vinden kort in de buurt van tapijtanemonen en ook in de anemoon zelf.

Ze scharrelen hun kostje bij elkaar dat bestaat uit detritus (dood organisch materiaal), algen en plankton.

Tijdens deze bezigheid wordt het achterlijf opgeheven en zachtjes over en weer gewiegd.

Zij voelen zich best in hun sas in kleine groepjes van enkele exemplaren, maar er werden ook al solitaire exemplaren gespot even als koppels.

Bij gebrek aan een anemoon verkiezen ze soms een cilinderroos als beschermheer. Echter de tentakels van een cilinderroos netelen veel harder dan deze van de tapijtanemoon, zodat ze nooit rechtstreeks in contact komen met de tentakels. Ze zullen zich steeds aan de rand van de kroon ophouden.

Het geslacht is vrijwel niet vast te stellen door uiterlijke kenmerken, en ook over de voortplanting is zo goed als niets bekend. Voor de onderwaterfotograaf zijn het geliefkoosde onderwerpen !

**NA OVERLEG BINNEN HET BESTUURD WERD BESLIST OM ONZE
EX SECRETARIS**

ETIENNE VAN BAEL

MET ONMIDDELIJKE INGANG

ERELID

TE MAKEN VAN M.D.C. NEPTUNE

**NA ZIJN JARENLANGE INZET VOOR ONZE CLUB WAARVAN ZEER
LANG ALS SECRETARIS**

BEDANKT ETIENNE EN VAN HARTE PROFICIAT !!